

COLLEGE VAN BEROEP

Nr. 05/2013

Van de NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Beslissing inzake het hoger beroep, ingesteld door:

de besloten vennootschap **B B.V.**, NOAB-lid, hierna ook te noemen: betrokkene, van de uitspraak van het Tuchtcollege van NOAB, gedaan 20 november 2012, nr. TC 31/2012 (hierna: de bestreden uitspraak), ter zake van de klacht ingediend door: de heer A (dga), eigenaar van **C B.V.**, gevestigd te **D**, en de aan haar gelieerde vennootschappen, hierna te noemen: klaagster tegen de heer E in persoon en, naar het Tuchtcollege heeft begrepen, tevens tegen B B.V., hierna ook aan te duiden als: betrokkene.

1. Het verloop van de procedure.

1.1. Het College van Beroep (verder ook te noemen: het College) heeft kennisgenomen van de in deze zaak gewisselde en aan partijen bekende stukken, waaronder:

- a) de bestreden uitspraak, alsmede de daarin vermelde processtukken
- b) het tijdig daartegen door betrokkene ingediende hoger beroepschrift d.d. 17 januari 2013, en
- c) het verweerschrift in hoger beroep van klaagster van 13 maart 2013.

1.2. Betrokkene heeft het voor het instellen van het hoger beroep verschuldigde bedrag aan gedingkosten ad € 500 tijdig betaald.

1.3. Het College heeft partijen tijdig schriftelijk uitgenodigd voor de mondelinge behandeling van het hoger beroep ter zitting van 23 mei 2013 te 's-Hertogenbosch. Een uur voor aanvang van de zitting heeft de heer E per e-mail, nader mondeling toegelicht door de hierna te noemen gemachtigde van betrokkene, de heer mr. F, het College bericht dat hij als gevolg van omstandigheden op het persoonlijk vlak niet op tijd bij de zitting aanwezig kan zijn, dat hij om die reden verzoekt de zitting te verdagen en dat, indien de zitting toch doorgaat, hij bij deze volmacht geeft aan zijn gemachtigde mr. F. Het College heeft geen aanleiding gevonden de zitting te verdagen en is vervolgens overgegaan tot de mondelinge behandeling met gesloten deuren van de zaak.

1.4. Ter zitting zijn toen verschenen en gehoord, namens betrokkene, de heer mr. F, als gemachtigde van betrokkene en, voor zover van belang, van de heer E voornoemd, alsmede, namens klaagster, de heer A voornoemd, vergezeld van de heer G, verbonden aan Verzekeringen Hypotheken Makelaardij, als gemachtigde van klaagster, bijgestaan door de heer mr. H, de huidige adviseur van klaagster.

1.5. Partijen hebben bij gelegenheid van voormelde zitting hun standpunten toegelicht (betrokkene mede aan de hand van een ter zitting voorgedragen en in kopie aan het College en aan klaagster overgelegde pleitnota) en hebben geantwoord op vragen van het College.

1.6. De inhoud van de gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

1.7. Aan het slot van de mondelinge behandeling heeft het College het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op het hoger beroep aangekondigd.

2. De voorgeschiedenis.

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt het College het volgende vast.

2.1. Het College neemt de feiten zoals die door het Tuchtcollege in de bestreden uitspraak op bladzijde 2 en 3 en voor zover voor het geschil in hoger beroep van belang, onder de nummers 2.1, 2.2, 2.4. en 2.6 zijn vermeld, over.

2.2. Het Tuchtcollege heeft op grond van de overwegingen, zoals vermeld onder "4. Beoordeling van de klacht" van de bestreden uitspraak, beslist tot niet-ontvankelijkverklaring van klaagster in haar klacht tegen de heer E in persoon, niet-ontvankelijkverklaring van de klacht, voor zover die is ingediend namens de heer A als zelfstandige klager, gegrondverklaring van de in de bestreden uitspraak vermelde klachtonderdelen 1 en 3, onder oplegging aan betrokkene deswege van de maatregel van enkele waarschuwing, respectievelijk ongegrondverklaring van de klachtonderdelen 2 en 4 en, tenslotte, bepaald dat een samenvatting van de uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van de NOAB.

2.3. Betrokkene doet haar hoger beroep tegen deze uitspraak steunen op de volgende gronden, zakelijk weergeven:

Ad grief 1: ten aanzien van de ontvankelijkheid van klaagster: de bij het Tuchtcollege ingediende klacht moet worden aangemerkt als enkel en alleen te zijn gericht tegen de heer E persoonlijk en niet tegen B B.V.; het Tuchtcollege had daarom moeten volstaan met het uitsluitend niet-ontvankelijk verklaren van de klacht tegen de heer E persoonlijk.

Ad grief 2: ten aanzien van het klachtonderdeel 1 zoals weergegeven in de bestreden uitspraak: betrokkene blijft er bij dat haar niet kan worden verweten dat zij niet onmiddellijk na het ontdekken van de correcties van de af te dragen BTW in het tweede dan wel derde kwartaal van 2009 die correcties heeft gemeld bij de belastingdienst maar dat met de suppletie-aangifte is gewacht tot eind 2010.

Ad grief 3: ten aanzien van het klachtonderdeel 3 zoals weergegeven in de bestreden uitspraak: anders dan het Tuchtcollege heeft geoordeeld, treft betrokkene geen blaam inzake de financieringsaanvraag voor de nieuwbouw nu zij eerst op het laatste moment bij de eerste financiering betrokken werd bij de advisering en dus niet anders kon dan uitgaan van de informatie die op dat moment aan haar verstrekt werd.

2.4. Klaagster heeft op het ingediende hoger beroepschrift gereageerd bij verweerschrift van 13 maart 2013 en daarin verklaard zich te kunnen vinden in het oordeel van het Tuchtcollege zoals neergelegd in de bestreden uitspraak.

3. Geschil, standpunten en conclusies van partijen.

3.1. Ter zitting hebben partijen desgevraagd uitdrukkelijk verklaard dat in hoger beroep het geschil is beperkt tot het antwoord op de volgende vragen:

- a) had het Tuchtcollege klaagster volledig niet-ontvankelijk in haar klacht dienen te verklaren? Het geschil spitst zich daarbij toe op het antwoord op de vraag of het Tuchtcollege terecht heeft geoordeeld dat de klacht (mede) kon worden beschouwd als te zijn gericht tegen B.B.V. en vervolgens die klacht in behandeling heeft genomen?
- b) heeft het Tuchtcollege terecht geoordeeld dat betrokkene door te schuiven met omzetbelasting over het tweede c.q. derde kwartaal van 2009 niet heeft gehandeld zoals van een goed functionerend NOAB-lid mag worden verwacht?
- c) heeft het Tuchtcollege terecht geoordeeld dat betrokkene tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld met betrekking tot de afhandeling van de in de bestreden uitspraak nader omschreven financieringsaanvraag nieuwbouw?

3.2. Betrokkene is van mening dat de onder a) vermelde vraag bevestigend en de onder b) en c) vermelde vragen ontkennend dienen te worden beantwoord. Klaagster daarentegen is de opvatting toegedaan dat het hoger beroep ongegrond dient te worden verklaard.

3.3. Betrokkene concludeert tot gegronde verklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak, primair tot volledige niet-ontvankelijkverklaring van klaagster in de klacht zoals ingediend bij het Tuchtcollege en, subsidiair, tot volledige ongegrondverklaring van de oorspronkelijke klacht.

Klaagster concludeert tot onverkorte bevestiging van de bestreden uitspraak.

3.4. Betrokkene heeft haar standpunt doen steunen op de gronden zoals door haar aangevoerd in de van haar afkomstige stukken, waaronder de ter zitting van het College overgelegde en voorgedragen pleitnota. Mede in antwoord op door het College aan haar gestelde vragen ter zitting, heeft betrokkene in de persoon van haar gemachtigde de heer mr. Masselink daaraan het volgende, zakelijk weergegeven, toegevoegd:

Nu de heer E zelf niet aanwezig is, kan het zijn dat ik mogelijk antwoorden op feitelijke vragen schuldig moet blijven.

Het is juist dat de heer E optreedt namens B.B.V.. Hier kunnen zich echter problemen gaan voordoen op het gebied van eventuele aansprakelijkheid.

Ad het schuiven met omzetbelasting in 2009: gehoord de toelichting van klaagster ter zitting ga ik er mee akkoord voor het geschil er van uit te gaan dat het gaat over "het schuiven van omzetbelasting over het tweede en derde kwartaal van 2009" in plaats van, zoals in de bestreden uitspraak vermeld, "het tweede kwartaal van 2009". Het is overigens niet zo spannend welke kwartalen het betreft. Het is juist dat fiscaal bezien het schuiven met omzetbelasting, zoals in casu aan de orde, niet juist is. Voor zover mij bekend, heeft E het schuiven met de omzetbelasting indertijd wel besproken met klaagster, in elk geval met de medewerkster van klaagster, I. Het was tussen de heren A en E niet gebruikelijk dat zij gesprekken en dergelijke schriftelijk vastlegden; gedurende hun jarenlange samenwerking hebben zij vooral/uitsluitend gewerkt op basis van vertrouwen en mondelinge afspraken.

Ad de financieringsaanvraag nieuwbouw: E leefde, mede als gevolg van de aanwezigheid en inbreng van makelaar G bij de besprekingen indertijd, inderdaad in de veronderstelling dat er geen overdrachtsbelasting verschuldigd was omdat het een zogeheten BTW-pand betrof. Ik wil benadrukken dat E weliswaar belastingadviseur is maar geen fiscaal jurist. Indien betrokkene te dezer zake al een verwijt gemaakt kan worden – quod non – dan hoeft dat toch niet alleen op het bordje van betrokkene te komen liggen? Bovendien heeft dan te gelden dat klaagster niet in haar belang is getroffen.

De voorzitter houdt ons voor dat het College niet bevoegd zich uit te laten over eventuele civiele aspecten die aan deze zaak kleven (zoals een procedure tot het verkrijgen van schadevergoeding).

3.5. Klaagster heeft in de van haar afkomstige stukken en mede in antwoord op door het College aan haar gestelde vragen ter zitting, het volgende, zakelijk weergegeven, als haar standpunt aangevoerd:

Ad ontvankelijkheid: klaagster is het volledig eens met het daarop betrekking hebbende oordeel van het Tuchtcollege.

Ad schuiven met omzetbelasting in 2009: bij nader inzien, betreft het omzetbelasting over het tweede en het derde kwartaal van 2009. Betrokkene stelt nu dat de BTW zou worden verrekend met de teruggave Vpb. Uit de correspondentie met de Rabobank blijkt dat E de Rabobank en klaagster altijd heeft voorggehouden dat de teruggave Vpb zou worden gebruikt om het tijdelijke krediet van de Rabobank af te lossen. Betrokkene heeft de

desbetreffende omzetbelastingsschuld wel opgenomen in de jaarrekening over 2009. De suppletie is niet door betrokkene verzorgd.

Ad de financieringsaanvraag nieuwbouw: De heer G heeft indertijd bij een van de eerste besprekingen nadrukkelijk verklaard dat overdrachtsbelasting verschuldigd was. Betrokkene – in de persoon van de heer E – was daar ook bij aanwezig, zoals hij in feite bij alle daarvoor in aanmerking komende financiële aangelegenheden m.b.t. klaagster, zoals aan- en verkopen en dergelijke aanwezig was. Klaagster had een blind vertrouwen in betrokkene (E) op financieel gebied. Het is juist dat zij een en ander nooit schriftelijk vastlegden. Anders dan betrokkene stelt, is er wel degelijk sprake van enig belang; denk bijvoorbeeld aan een bedrag in verband met rente-opslag, taxatiekosten, etc.. Ik schat in dat het totaal ongeveer € 10.000 tot € 15.000 zal belopen, maar de exacte hoogte daarvan komt bij de civiele zaak wel aan de orde.

In het laatste jaar van de samenwerking liepen de door betrokkene aan klaagster in rekening gebrachte werkzaamheden op tot zo'n € 120.000 en toen was de maat vol en was het vertrouwen weg. Klaagster heeft serieus geprobeerd om het geschil bij wege van compromis op te lossen en zo de weg naar de (tucht)rechter te vermijden, maar dat is helaas niet gelukt. De voorzitter houdt ons voor dat het College niet bevoegd is zich uit te laten over eventuele civiele aspecten die aan deze zaak kleven (zoals een procedure tot het verkrijgen van schadevergoeding). Er zijn al vastomlijnde plannen voor het opstarten van een dergelijke civiele procedure. Een belangrijk doel van de tuchtzaak is om een oordeel te krijgen van de tuchtrechter omtrent het door betrokkene handelen in strijd met de zorgplicht.

4. De gronden van de beslissing

4.1. Omtrent het hoger beroep en het daartegen gevoerde verweer overweegt het College als volgt.

4.2. Het College zal eerst het door betrokkene in hoger beroep gevoerde niet-ontvankelijkheidsverweer behandelen.

4.3. Het Tuchtcollege heeft in de bestreden uitspraak met betrekking tot de onderwerpelijke niet-ontvankelijkheidsvraag het volgende overwogen:

“4.1. Niet-ontvankelijkheidsverweren, gevoerd door betrokkene in haar pleitnota ter zitting.

Met betrekking tot de tegen de heer E in persoon gerichte klacht

4.1.1. Het Tuchtcollege neemt als uitgangspunt hetgeen in artikel 1, lid 2, van het Reglement van (Her)Kwalificatie en Toelating – voor zover relevant – is bepaald:

“Heeft de onderneming de juridische hoedanigheid van een rechtspersoon, dan wordt de rechtspersoon lid. Bij lidmaatschap van een rechtspersoon zal altijd een koppeling plaatsvinden met een of maximaal twee te kwalificeren natuurlijke perso(o)n(en). Deze koppeling is essentieel voor het lidmaatschap. Minimaal één natuurlijke persoon dient volledige vertegenwoordigingsbevoegdheid van de rechtspersoon te bezitten. Vervalt bedoelde bevoegdheid, dan neemt het lidmaatschap van de rechtspersoon automatisch een einde (.....)”.

Uit het vorenstaande volgt dat in de onderhavige zaak uitsluitend de rechtspersoon de besloten vennootschap B B.V. als NOAB-lid aangemerkt moet worden en als zodanig op grond van artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB onder de werking van het tuchtrechtelijk toezicht en de tuchtrechtelijke sancties is gebracht.

Gelet op het vorenstaande dient klaagster (zie ook hierna) in haar klacht tegen de heer E in persoon niet-ontvankelijk te worden verklaard.

4.4. Betrokkene stelt zich in hoger beroep op het standpunt dat de (inleidende) klacht slechts gericht was tegen de heer E in persoon - weliswaar verbonden aan B B.V. - en niet apart (ook) tegen genoemde B.V. en om die reden terecht door het Tuchtcollege niet-ontvankelijk is verklaard. Op grond daarvan is betrokkene van mening dat, nu er geen klacht was ingediend tegen genoemde B.V., het Tuchtcollege ten onrechte de klacht vervolgens inhoudelijk heeft behandeld er van uitgaande dat de klacht mede gericht was tegen de B.V.. Het Tuchtcollege had, aldus betrokkene, met het uitspreken van de niet-ontvankelijkheid van klaagster tegen E persoonlijk kunnen en moeten volstaan en had een verdere behandeling van de klacht achterwege moeten laten.

4.5. Naar het oordeel van het College treft deze grief geen doel.

Zoals het Tuchtcollege in de bestreden uitspraak terecht heeft overwogen (onder 4.1.1), kan in het onderhavige geval uitsluitend de rechtspersoon, te weten de besloten vennootschap B B.V., als NOAB-lid worden aangemerkt en dientengevolge onder de werking van het tuchtrecht worden gebracht.

4.6. Uit de inhoud van de stukken van het geding, kan naar het oordeel van het College, zo al niet aanstonds dan toch zeker in alle redelijkheid, geen andere conclusie worden getrokken dan dat de inleidende klacht niet slechts gericht was tegen de heer E persoonlijk (welke klacht naar niet in geschil is, terecht niet-ontvankelijk is verklaard), maar mede gericht was tegen de “besloten vennootschap B B.V.”. Naar het oordeel van het College kan voor beide partijen niet anders dan volstrekt duidelijk zijn geweest dat de heer E in zijn zakelijke contacten met klaagster is opgetreden namens B B.V.. Deze B.V. is om die reden dan ook met recht in het onderhavige geval als de aan het tuchtrecht onderworpen betrokkene aangemerkt.

4.7. Vaststaat dat betrokkene (B B.V.) lid is van de NOAB, en derhalve onderworpen is aan de statuten en reglementen van de NOAB. Bijgevolg was het Tuchtcollege bevoegd kennis te nemen van de door klaagster

ingediende klacht en is ook het College bevoegd kennis te nemen van het tijdig ingestelde hoger beroep en dat te behandelen.

4.8. Het Tuchtcollege heeft in de bestreden uitspraak met betrekking tot de overige twee door betrokkene in hoger beroep aan de orde gestelde geschilpunten het volgende overwogen:

Met betrekking tot klachtonderdeel 1: het schuiven met omzetbelasting

4.5.1. *Betrokkene heeft geloofwaardig verklaard dat een van de (toen bij haar werkzame) medewerkers van betrokkene (de heer J) als zodanig destijds op het moment dat hij constateerde dat er een groot bedrag wegens omzetbelasting over het 2^e kwartaal van 2009 moest worden afgedragen, mevrouw I hier meteen op heeft gewezen en aldus (mede) de zaken van klagers behartigd. Ingevolge artikel 15 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB is betrokkene in haar hoedanigheid van NOAB-lid tuchtrechtelijk verantwoordelijk voor deze werknemer. Betrokkene heeft deze verantwoordelijkheid overigens in de van haar afkomstige stukken noch ter zitting ontkend.*

4.5.2. *Het Tuchtcollege acht op zich aannemelijk dat de gang van zaken met betrekking tot het verwerken van de aangifte in de omzetbelasting over het tweede kwartaal 2009 c.q. het wel of niet (meteen) indienen van een daarop betrekking hebbende suppletie-aangifte is verlopen zoals door betrokkene is geschetst in haar pleitnota en gaat er dus van uit dat zij – eventueel in de persoon van een van haar medewerkers - ter zake overleg heeft gehad met mevrouw I, medewerkster bij klaagster. Vervolgens komt de vraag aan de orde of, en zo ja, in welke mate, er in een situatie als hier aan de orde (dus over het tweede kwartaal 2009) dan sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag, van betrokkene.*

Vóór het standpunt van betrokkene pleit dat als gevolg van een door mevrouw I abusievelijk op een tussenrekening geboekte en als gevolg daarvan niet voor betrokkene kenbare factuur een behoorlijk bedrag aan omzetbelasting bij betrokkene niet bekend was bij het doen van de aangifte omzetbelasting over het tweede kwartaal 2009. Maar naar het oordeel van het Tuchtcollege had het dan voor de hand gelegen dat betrokkene direct na de ontdekking van die fout (in het derde kwartaal van dat jaar) een en ander door middel van een suppletie-aangifte zou hebben hersteld. Door te wachten tot eind 2010 met het doen van de suppletieaangifte over 2009 heeft betrokkene niet gehandeld zoals van een goed functionerend NOAB-lid mag worden verwacht.

4.5.3. *Hetgeen betrokkene ter verontschuldiging heeft aangevoerd, ontslaat haar naar het oordeel van het Tuchtcollege niet van haar verantwoordelijkheid op dat gebied. Betrokkene is er, naar het Tuchtcollege als vaststaand aanneemt, mee bekend dat de aangifte uiterlijk op de uiterste inleverdatum bij de Belastingdienst binnen moet zijn, dat als dat niet op tijd is, er – tijdig, want anders volgt er om die reden een boete - om uitstel kan worden verzocht, dat naheffing volgt als de eerder betaalde belasting te laag was en dat daarbij een boete kan worden opgelegd als er te weinig belasting is betaald, omdat er van de zijde van de indiener een fout is gemaakt.*

4.5.4. *Het Tuchtcollege neemt hierbij in aanmerking dat ook op de directie van klaagster te dezer zake een bepaalde verantwoordelijkheid rust, maar is van oordeel dat zulks betrokkene niet ontslaat van haar taak om de directie van klaagster expliciet op de eventuele gevolgen van het niet aangeven c.q. niet indienen van een daarop betrekking hebbende suppletie-aangifte te wijzen. Daarvan is het Tuchtcollege niet gebleken. Zoals gezegd, van een goed functionerend NOAB-lid mag worden verwacht dat hij een en ander op de juiste wijze fiscaal begeleid c.q. verwerkt.*

Hetgeen betrokkene daartegenover nog heeft aangevoerd, brengt het Tuchtcollege niet tot een ander oordeel. Door na te laten hetgeen een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige in de omstandigheden van dit geval behoort te doen, heeft betrokkene zich naar het oordeel van het Tuchtcollege niet gedragen zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige betaamt, hetgeen haar tuchtrechtelijk valt te verwijten. Dit klachtonderdeel is om die reden voor zover het betrekking heeft op het schuiven van omzetbelasting over het jaar 2009 gegrond.

Omtrent het al dan niet door betrokkene schuiven van omzetbelasting over (kwartalen van) het jaar 2010 heeft klaagster onvoldoende feitelijke omstandigheden aangevoerd om de gang van zaken ter zake in dan wel over het jaar 2010 te beoordelen, laat staan te komen tot een gegrondverklaring van de klacht. In zoverre is deze klacht ongegrond.

(.....)

Met betrekking tot klachtonderdeel 3: de financieringsaanvraag nieuwbouw

4.7.1. *De te beantwoorden vraag in dit verband is of betrokkene wist dan wel behoorde te weten dat er overdrachtsbelasting verschuldigd was?*

Betrokkene heeft gesteld – en klaagster heeft deze stelling niet dan wel onvoldoende bestreden en dus gaat het Tuchtcollege uit van de juistheid van die stelling - dat zij op het moment van het doen van de financieringsaanvraag betreffende de aankoop van het betreffende terrein niet wist dat er geen sprake was van een zogeheten BTW-pand, als gevolg waarvan er overdrachtsbelasting verschuldigd zou zijn.

4.7.2. *Vervolgens komt de vraag aan de orde of betrokkene een en ander had behoren te weten. Betrokkene heeft zulks gemotiveerd betwist en heeft zich daarbij onder meer beroepen op de eigen verantwoordelijkheid van*

klaagster c.q. de door klaagster indertijd ingeschakelde makelaar de heer G en dan, naar het Tuchtcollege haar begrijpt, met name op hetgeen daaromtrent is vermeld in artikel 2 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB.

4.7.3. Het Tuchtcollege volgt betrokkene hierin echter niet.

Gelet op de omstandigheden van dit specifieke geval, zoals daar zijn, in onderlinge samenhang bezien:

- nadat de aankoop nagenoeg rond was, heeft er een bespreking tussen klaagster en betrokkene plaatsgevonden betreffende de financieringsaanvraag bij de Rabobank;

- de financieringsaanvraag is tot drie keer toe aangepast omdat de begroting van de bouwkosten steeds werd bijgesteld;

- betrokkene is er daarbij gevoelig "vanuit gegaan dat de aankoop van het betreffende terrein een zogenoemd BTW-pand betrof en dat er geen overdrachtsbelasting verschuldigd zou zijn";

- er is sprake van een qua omvang forse investering in onroerend goed (substantieel bedrag);

- er is (dus) sprake van een forse post aan te betalen overdrachtsbelasting (6% oftewel in casu € 108.000);

- en die is alleen verschuldigd indien er geen sprake is van een zogeheten BTW-pand

- het de levering van bestaand onroerend goed betreft waarbij als hoofdregel geldt dat deze onder een vrijstelling van BTW valt had het (CvB:op) de weg van betrokkene als belastingkundige gelegen te onderzoeken of er een van rechtswege met BTW belaste levering zou plaatsvinden,

is naar het oordeel van het Tuchtcollege, anders dan betrokkene stelt sprake van een situatie waarbij het in acht nemen van de vereiste zorgplicht (lees: het geven van een verantwoord en deskundig advies), zonder meer mag worden verlangd c.q. verwacht. Natuurlijk is het niet zo dat hierbij volledig voorbij mag worden gegaan aan de op klaagster rustende verplichtingen als bedoeld in onder meer artikel 2 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB, maar het had naar het oordeel van het Tuchtcollege onder de geschetste omstandigheden op de weg van betrokkene gelegen om de door klaagster aangereikte informatie – ook al blonk die wellicht niet uit door duidelijkheid - op hun juistheid c.q. volledigheid te controleren. Hetgeen betrokkene daartegenover heeft aangevoerd, is onvoldoende om tot een ander oordeel te komen.

De conclusie is dan ook dat betrokkene, aldus handelende, tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld in strijd met haar zorgplicht en met hetgeen een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige betaamt.

Hetgeen betrokkene hiertegenover heeft aangevoerd, doet niet af aan deze verwijtbaarheid.

Dit klachtonderdeel is dan ook gegrond.

4.9. Met betrekking tot klacht b) in hoger beroep, het schuiven met omzetbelasting, en dan met name voor wat betreft het jaar 2009:

In hoger beroep is ter zake onbetwist nog komen vast te staan dat het in casu handelt over het door betrokkene schuiven met omzetbelasting over het tweede en derde kwartaal van 2009, dat zulks – fiscaal bezien - niet juist is en dat betrokkene de desbetreffende omzetbelastingsschuld heeft opgenomen in de jaarrekening over 2009.

Het College is van oordeel dat het Tuchtcollege ten aanzien van dit klachtonderdeel, in de bestreden uitspraak aangeduid als "klachtonderdeel 1", zelfs nog zonder specifiek de nadere feiten zoals hiervoor weergegeven er in te betrekken, in alle redelijkheid op goede gronden een juiste beslissing heeft genomen en maakt de door het Tuchtcollege te dier zake gehanteerde overwegingen tot de zijne. Ook het College hecht er aan te benadrukken dat al hetgeen betrokkene in dit verband ter verdediging heeft aangevoerd, haar niet ontslaat van haar taak c.q. verantwoordelijkheid op dat gebied. Nog afgezien van de vraag of betrokkene, naar zij stelt, de kwestie van het doorschuiven van omzetbelasting met klaagster heeft besproken, welke stelling overigens door klaagster gemotiveerd is betwist, had betrokkene niet in strijd met de wettelijke voorschriften mogen handelen. Dit onderdeel van deze klacht is dan ook terecht gegrond verklaard door het Tuchtcollege. Het Tuchtcollege heeft vervolgens gemotiveerd geoordeeld dat het in hoger beroep niet in geschil zijnde andere onderdeel van deze klacht, met betrekking tot het schuiven van omzetbelasting voor wat betreft het jaar 2010, ongegrond wordt bevonden. De slotsom van dit oordeel van het Tuchtcollege is dat de desbetreffende "klacht 1" terecht gegrond is verklaard, zoals vervolgens is vermeld in het dictum van de bestreden uitspraak. De andersluidende opvatting van betrokkene gaat uit van een verkeerde lezing.

4.10. Met betrekking tot klacht c) in hoger beroep, de financieringsaanvraag nieuwbouw:

Ook ten aanzien van deze klacht is het College van oordeel dat het Tuchtcollege, in de bestreden uitspraak aangeduid als "klachtonderdeel 3", in alle redelijkheid op goede gronden een juiste beslissing heeft genomen en maakt de door het Tuchtcollege te dier zake gehanteerde overwegingen tot de zijne.

Betrokkene heeft gesteld dat er voor klaagster geen enkele schade is ontstaan bij het nadien krijgen van een financiering voor de overdrachtsbelasting en klaagster mitsdien niet in haar belangen zou zijn getroffen. Deze grief dient te worden verworpen, nu zij uitgaat van de – onjuiste – veronderstelling dat sprake zou moeten zijn van schade om tot tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen te kunnen oordelen. Daarbij merkt het College nog op dat de vraag of klaagster schade heeft geleden, uitsluitend ter beoordeling van de civiele rechter staat.

4.11. Ingevolge artikel 21, lid 4, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB onderzoekt het College op grondslag van de beslissing van het Tuchtcollege. Niet is gebleken dat betrokkene in hoger beroep hiervan is afgeweken in die zin, dat hij nieuwe argumenten aanvoert. Verder merkt het College op dat al hetgeen over en weer aan de orde is gesteld omtrent het entameren van een civiele procedure geen rechtstreeks verband heeft met

het onderhavige hoger beroep en uit dien hoofde ook niet aan een oordeel van het College kan worden onderworpen.

4.12. Betrokkene heeft tegen de beslissing van het Tuchtcollege, voor zover het betreft de opgelegde maatregel, geen hoger beroep ingesteld en ook ambtshalve is niet gebleken van de onjuistheid ervan.

4.13. Uit al het vorenstaande volgt dat het hoger beroep van betrokkene volledig ongegrond is.

Hetgeen betrokkene overigens in hoger beroep heeft aangevoerd, kan niet leiden tot een ander oordeel.

4.14. Aangezien het hoger beroep niet, zoals artikel 20, lid 7, van het hiervoor genoemde Reglement voorschrijft, in alle onderdelen gegrond is verklaard, bestaat geen aanleiding aan betrokkene de door haar voor het instellen van hoger beroep betaalde gedingkosten ad € 500 te vergoeden.

De slotsom is dat moet worden beslist als hierna is vermeld.

5. De beslissing

Het College:

verklaart het hoger beroep ongegrond en bevestigt de bestreden uitspraak;

bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “Activa”, het periodiek van de NOAB.

Aldus beslist op 18 juni 2013.

door mr. G.G. Vermeulen, voorzitter, G. Weeren en mr. W. Doornink, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is enkel ondertekend door de voorzitter en de griffier.

R.O.J.M. de Windt

G.G. Vermeulen

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen, het Tuchtcollege, het bestuur van de vereniging NOAB en de algemeen directeur van NOAB verzonden op: 18 juni 2013.

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.